

ABONAMENTS

Barcelona (seu)	150
Catalunya i territoris de la República	100
Amèrica i Portugal (trimestre)	25
Països estrangers (postal)	30
Altres països (id.)	20

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIA • RECLAMACIÓ SEGONS CARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ: MARIA FORT, 57 i 59 - TELÈFON 19083

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELÈF. 70126

TAMBE PODRIA ESSER QUE LES "INCLINACIONS NATURALIS" DEL POBLE ITALIA NO FOSSIN LES QUE DIUEN MUSSOLINI I EL SEU GENDRE

CRÒNICA

Catalunya i la República

UNA de les conclusions aprovades pel Consell General d'Acció Catalana Republicana demanava "un absolut respecte a la personalitat de Catalunya". Per a això, i per a facilitar la revisió d'aquelles facultats que la guerra obligava a assumir a la Generalitat i la seva adaptació a les noves necessitats de la nostra lluita, proclamava com a necessitat elemental la cordialitat de relacions entre el Govern de la República i el de Catalunya. La participació efectiva de la nostra terra en aquesta lluita contra el feixisme i contra la invasió, que no ha estat mai regatejada i que ha arribat a la mobilització de totes les energies i totes les voluntats de cara a la suprema finalitat de guanyar la guerra, tindria el reconeixement més satisfactori en aquesta cordialitat absoluta de relacions, i s'enfortiria encara amb el convenciment de tots els catalans que llur esperit republicà era reconegut i que els objectius dels quals lluitaven, garantits en els treitz punts del Govern de la República, eren respectats i reconeguts oficialment.

Sempre hem dit que si en alguns moments aquesta cordialitat obligada de relacions hagués pogut flagejar, calia anar a cercar-ne la culpa, no pas en la mala voluntat o en l'orientació política d'algun home amb responsabilitat de govern, sinó per les romanalles de l'unitarisme tradicionalment arrelat en l'aparell burocràtic de l'Estat. El malhumor d'un subalterm o la dèria centralista d'un cap de Negociat no han d'influir, no poden influir en aquesta necessitat vital de Catalunya i de la República. Si per la convivència, obligada per la guerra, dels dos Governos a Barcelona es produïen conflictes de jurisdicció o problemes jeràrquics, tots ells poden ésser resolts amb bona voluntat i amb la directa relació dels homes que tenen la responsabilitat de l'orientació política del país.

Catalunya, que el dia 14 d'abril proclamava la República pel gest audaç de Mació i de Companys, que el 6 d'octubre no vacillava a llançar-se al carrer en una protesta contundent contra l'intent de feixistitzar el Govern republicà, que el dia 19 de juliol, sota la direcció del Govern de la Generalitat, dominava en hores la sublevació militar i salvava novament la República en jugar el moviment sediciós i donar a Madrid i a València l'orientació salvadora contra els traïdors sublevats, ha estat present a la lluita des del seu començament, i vol per a ella l'honor d'estar present a la victòria que el seu esforç haurà decidit principalment. I la República, que és per a Catalunya no pas un simple nom, sinó la garantia d'un règim de llibertat i el reconeixement de les varietats nacionals dels pobles peninsulars, ha de tenir interès a demostrar als catalans que, en aquesta guerra, el vell esperit centralista i despòtic de l'Espanya dels Austries i els Borbons es troba a l'altra banda de les trinxeres, fent costat i donant una ombra d'ideologia als exèrcits invasors.

Sortosament, aquesta necessitat, que els catalanistes no hem deixat mai de proclamar, sembla que ha estat compresa i que és duta a realització per qui pot fer-ho. Felicitem-nos-en, tant o més que com a catalanistes, com a republicans. Si els catalans se senten satisfets en llurs aspiracions patriòtiques, si se saben respectats plenament en llur idioma i en els drets autonòmics que la Constitució i l'Estatut reconeixen a la Generalitat, la col·laboració que aportin a la causa de tots els pobles espanyols serà més eficaç i més cordial. Mai no han regatejat aquest esforç. Si el sabem plenament correspost, el braç dels soldats catalans que lluiten colze contra colze amb els soldats dels altres pobles peninsulars, en els fronts de Catalunya i en els fronts d'Espanya, es duplicarà i es farà irresistible. El nostre ideal de llibertat humana està vertebat per la nostra fe de

Per la llibertat d'Euscadi

Ander Deuna. L'any 888 i l'any 1936

La commemoració d'un dels moments més remarcables de la història d'Euscadi s'escau el 30 de novembre.

Una llenca de territori de la Biscaia havia estat envaïda per les tropes d'un rei espanyol. El poble basc s'oposà a la invasió. El seu amor insuperable per la llibertat es revoltà, i va tenir lloc la batalla de Padura, on l'invasor fou objecte d'una nuparadada desferia i, de més a més, foragitat del territori basc.

La lluita fou aferrissada. Els patriotes biscaïns es cobriren de glòria, en vessar la sang generosa per la més noble de les causes: per la llibertat de la Pàtria, fent fugir l'invasor, el qual els superava molt en nombre.

D'aquella batalla memorable en resta un record immortal, amb el fet que en el lloc on va lluitar-se hi va néixer una vila anomenada Arrigorrija, que en l'època euscadijana vol dir "lloc de les pedres roges", en recordança que les pedres d'aquells voltants quedaren roges a conseqüència de la sang vessada.

Els homes amants de la llibertat, tots els que creiem que tothom té dret a viure sense ésser molestat i, menys encara, naturalment, vexat, a la seva pàtria — la qual cosa vol dir que ningú no té dret a envair la terra d'altri — no solament, no podem mai donar el vist i plaer a una guerra d'invasió o de conquesta, ans és nem de condemnar-la amb tota la força de les nostres convencions d'amallem de les patries lliures.

El nostre poble mai no féu cap guerra de conquesta; no agafà mai les armes per envair territoris aliens, ni dels veïns ni dels de terres més llunyanes. El poble basc ha sentit sempre un amor pregon a la seva terra, comparable amb el respecte que sent també per la integritat dels altres pobles.

Ja hem dit, però, que el respecte del poble basc per les terres dels altres admetia tan solament la compensació amb el seu amor entrançable pel terra euscadià. Això és palesa amb motiu de la batalla de Padura. Car així que els patriotes biscaïns aconseguiren foragitar l'invasor, ja no donaren una sola passa endavant. I voren romandre en el límit del territori de Biscaia, sense trepitjar un sol metre de la terra del poble que l'havia envaït i l'havia obligat a vessar tanta sang.

Aquells que, desconecien la història d'Euscadi — la qual cosa és molt freqüent degut a la falsa història escrita pels historiadors monàrquics de tots els temps — no tindran esment de la batalla de Padura. I els qui no hagin comprès les raons fonamentals, bàsiques, que té el poble basc per a no voler ésser anic de la monarquia, els direm que la batalla de Padura va tenir lloc el 30 de novembre de l'any 888. L'enemistat, la incompatibilitat dels bascos amb la monarquia no data pas del 14 d'abril del 1831; ans bé, compta amb una tradició que rebassa del mil·lari d'anys.

Cai que se n'assabent, n'ets que no ho sabs...

HAN PASSAT 1.148 ANYS

Des de l'any 888, el poble basc ha hagut de lluitar moltes batalles contra les monarquies, i les lluites aferrissades que hi mantingué ens tornaran tema per a altres articles.

1.148 anys després de la batalla de Padura, l'exèrcit monàrquic es manifestava novament amb la invasió de què era objecte el territori basc pels requetés antebascos — malgrat que alguns d'ells fossin nascuts a Euscadi — pels falangistes d'altres terres i pels fills de la monarquia, portats a la península amb enganys i amb mala fe.

El poble basc havia aconseguit delatrar l'allau dels invasors en el límit de la Biscaia Oriental, i adhuc dins de la mateixa Guipúscoa, tota vegada que dos Ajuntaments d'aquella regió, Eibar i Elgeta, lluitaven aferrissadament contra a'queixos.

Amé la constitució del Govern d'Euscadi, l'exèrcit basc assolí una efectivitat que no havien tingut els heroics batallons de guàrdies i de milicians. El cap del Govern i alhora conseller de Defensa, disposava, d'acord amb els altres consellers, el comandament de l'ofensiva, amb tant d'èxit esperada pel poble. S'esmentava la data històrica del 30 de novembre. L'enemic no ignorava pas el que li venia al damunt. No va poder, però, evitar que amb la presa de les muntanyes Maroto, Jarritu i Armentia, Legutiano (Villareal), quedés sota el foc dels "guardies" bascos. Cercant l'enclavament de la vila, avançaren per l'aire costal, conquerint Elosua, Nafarrat i Urnaga, vèrtex d'Irribé, i arribant gairebé a Urbina. Més cap a occident, els guàrdies ocuparen els embassaments del Corbea, els quals foren la major part de l'aigua potable a Gasteiz (Vitoria). Més enllà, encara, al sector de Leizuanu, conqueriren altres pobles.

L'ofensiva començà amb una empremta i un heroisme magnífics; prometedors ambdós d'un seguit de victòries. No reeixí pas, però, l'exèrcit euscadià en la seva empresa. Uns quants mesos abans havia caigut l'run, degut a la nefasta política de No Intervenció, en sentit unilateral. Pel desembre del 36, els guàrdies veien frenada la seva empremta degut a la manca de material que era necessari, tant en compte als esforços considerables que els feixistes havien rebut, i al nombrosíssim material de guerra amb el qual operaven, la major part del qual els havia estat fornit per Alemanya i per Itàlia, malgrat la dita "no" intervenció.

No reeixí pas l'ofensiva de l'Exèrcit basc. El seu heroisme, però, es féu patir, i les seves possibilitats per aconseguir una victòria not a irrefutable, també.

Es molt de doldre, doncs, que es trobés mancada dels elements de lluita que li eren imprescindibles.

E. P. DE N.

Joaquim Comes, soldat de Catalunya

Bufo un ventet de mort, un esclai d'agonia ca i enla de les muntanyes, esquadades i dels camps devastats. Cap altra veu no s'escolta pels camins de la terra enfollida sinó el zic-zic permanent dels obusos, el zic-zic rítmic de les metralladores i el rosc acompassat, brillant, dels molins com si fossin penjats del nostre de vidre d'un cel que plora llàgrimes de foc. La vida es descaubella sense cap més alany que el de l'opar carn contra carn en un intent desesperat de guanyar terra per a la justícia. Els homes — com tu ho eres, enyorat amic Comes! — ho oblidem tot: amics, beneslances, llar i família. Ho oblidem, perquè sabem que per damunt de tot hi ha la Pàtria. I silenciosament, sense escarafalls, sense espectacularismes, completzen amb el deure de servir-la amb llur generositat exemplar.

Jo et recordo així, estimat amic Comes, amb la guspira de l'ideal als ulls, amb el foc del patriotisme, alt i seré, en el teu cor format en les hores més difícils. Quan la dignitat de la Pàtria; quan la llibertat dels homes i dels pobles exigien el sacrifici de tots els ciutadans exemplars, tu, amic Comes, no vacilaves. Reclamaves un lloc d'honor en la lluita, Sabies el perill i no el desfogues. No t'havia desfogat mai. I quan el deure et cridà en els llocs de més risc, quan reclamà la teva presència de combatent, de soldat de Catalunya, no vas refusar l'honor de donar generosament, anònimament, ja teva sang per aquells ideals que havien estat el guio de la teva vida de soldat.

Jo et veig ara, al davant dels teus soldats, resolt i gru, plantar cara a l'allau mercenari que volien dominar-nos. El cel magnífic de Catalunya, de la teva estimada i dolça terra; les agües recollides de l'Ebre; les ciutats destruides de les nostres infants assassinades, donaren el teu pit i al teu braç la força necessària per no recular ni al davanç de la mort... I així vas caure: pensant en Catalunya! Recordant els tres pares, la teva esposa i el teu fill, els amics que aquí ens hem quedat per seguir el teu exemple. I tota aquesta munió de pensaments i de records t'acompanyaren en l'hora greu d'abandonar aquelles coses per les quals la teva vida exemplar tanta de sacrificis havia fet.

I has quedat allí, en terres catalanes! Has quedat allí com una llavor germinadora de fruits perennes, que tendrà de la victòria, els que som fills d'aquells indrets sobremanera en l'alt exemple de la seva fortitud. El teu cos no el trepitjaren, robant, s'hi, els enemics d'allò pel qual tu mories. I si ho fessin ara, reposa tranquil en l'entranya amorosa d'aquesta terra nostra, que en el pit de cada català trobaràs l'escat d'una tomba embolcallada d'amor, de pau i de llibertat, triangle de virtuts que, en la teva mort, prenen una força més indurabile.

A reveure, amic Comes!

J. CID I MULET

Ja són quinze els vaixells, que portaven mercaderies a Anglaterra, apresats pels pirates de Franco

Els facciosos, els alemanys i els italians es prenen, a costes d'Anglaterra, la bel·ligerància que els fou negada a Berlín

Londres, 3. — El "Daily Herald" anuncia que quinze vapors pertanyents a diferents nacionalitats i que transportaven mercaderies destinades a Anglaterra, assegurades a la City de Londres, han estat capturats a alta mar pels rebels espanyols i conduïts a ports de la zona rebel.

El diu periòdic afegeix: "Cap d'aquests vaixells no comerciava amb l'Espanya governamental. Però adhuc en el cas d'haver estat així, Franco no tenia cap dret de capturar-los a alta mar. Per consegüent, ens trobem davant una temptativa sistemàtica, per part dels rebels, d'usurpar els drets de bel·ligerància que li han estat tan categoricament negats."

Per la seva part, el conegut comentarista Vernon Bartlett escriu al "New Chronicle" que amb referència a aquesta mateixa informació, el Govern britànic, que ja ha enviat nombroses notes de protesta a Burgos, té actualment el propòsit de protestar de manera molt més categòrica."

Londres, 3. (Per telèfon). — El problema de la captura de vaixells mercants a la Mediterrània ha provocat tal com ja indicàvem, reaccions en l'opinió pública i als cercles polítics d'Anglaterra. Vernon Bartlett, en el "New Chronicle", anuncia que el Govern britànic haurà d'enviar una nota més vigorosa al general Franco en relació amb aquesta amenaça a la Mediterrània occidental.

Diferents notes de protesta han estat enviades, però segons les informacions que diu pisser Vernon Bartlett, s'està preparant actualment una nota molt més enèrgica que serà enviada aviat. Aquesta impressió de Vernon Bartlett va ligada amb les que hem anunciat aquests darrers dies, totes les quals semblen coincidir en preveure per a un futur immediat una major tensió en les relacions anglo-franquistes.

Dos vaixells en llibertat, i gràcies

Londres. — El Govern britànic ha rebut confirmació que els facciosos espanyols, gràcies a les enèrgiques reclamacions britàniques, han posat en llibertat els dos vaixells grecs que transportaven blat romanes cap a Anglaterra.

Se sap, per altra part, que el senyor Hodgson ha presentat també a Burgos una reclamació per la captura del vaixell soviètic "Zurup", que transportava també blat cap a Anglaterra i que fou dirigit a Màlaga pels rebels. — Fabra.

Comunicats de guerra

L'aviació facciosa continua atacant la reraguarda republicana

COMUNICATS OFICIALS

L'AVIACIÓ FACCIOSA CONTINUA ATAQUANT LA RERAGUARDA REPUBLICANA

Res de nou important als distints fronts.

AVIACIÓ. — A les 15 hores d'ahir, nou trimotors italians bombardejaren el poble de Sant Joan de les Abadeses, on causaren víctimes, d'elles quatre infants i quatre dones.

L'aviació italo-alemana ha prosseguit avui les seves agressions contra les poblacions civils, i ha bombardejat Corvera i Adra; en dues ocasions Barcelona, i ha ametrallat els carrers de Berga.

FRANÇA HA DE PROTEGIR EL SEU PAS PER L'ESTRET DE GIBRALTAR

Paris. — El ministre de Marina anuncia que ha disposat que un torpediner francès presti servei permanent a l'Estret de Gibraltar, a fi de protegir els vaixells mercants francesos contra els actes de pirateria de la flota rebel espanyola — Fabra.

Els comerciants holandesos demanen al seu Govern que protegeixi els vaixells a la Mediterrània

Amsterdam, 3. — Després de la captura dels dos vaixells que transportaven blat de la Unió Soviètica a Holanda per vaixells franquistes, el Comitè dels comerciants de cereals ha demanat al Govern holandès l'adopció de mesures eficaces per tal d'assegurar el tràfic comercial a la Mediterrània.

"Els hospitals i les escoles, objectius militars dels facciosos"

Paris, L'"Oficina Internacional a favor del Nen" ha publicat el següent comunicat:

"La Delegació a València de l'O. I. E. ens ha tramès un telegrama que diu: 'Hospitals d'Acay són objectiu dels avions facciosos. Hospital Provincial destruït. Al voltant de l'Hospital sueco-noruec han caigut moltes bombes i s'han trencat tots els vidres. Ha quedat destruïda una colònia infantil, de la qual s'han salvat miraculosament tots els infants. Apel·lem a tots els Comitès internacionals d'ajut als infants espanyols, a fi d'evitar la continuïtat d'aquestes horres que destrueixen de mica en mica els refugiats destinats especialment als nens.'"

PER A LA MODIFICACIÓ DE LA LLEI AMERICANA DE NEUTRALITAT

"Cal fer distinció entre l'agressor i la víctima"

Washington, 3. — El Comitè per a la Concentració dels esforços pacífics, els membres del qual són elements d'origen de 15 organitzacions nacionals per a la pau, ha publicat un manifest dirigit al poble nord-americà a favor d'una modificació de la llei de neutralitat, que permeti fer distincions entre l'agressor i la víctima i que autoritzi solament l'embargament d'armes i municions, així com primeres màquines que es dirigixin a l'agressor. — Fabra.

L'òrgan de Mr. Eden i la desbandada al Comitè de No Intervenció

Londres. — El "Yorkshire Post" comentant la dimissió del vice-almirall van Dulm, representant belga en el Comitè de No Intervenció, i la intenció de Bèlgica d'abandonar el dit Comitè, el diu conservador anglès diu que les petites potències han perdut la confiança en tot el sistema de No Intervenció, i especialment en la posició en vigor del pla anglès per a la retirada de combatents estrangers. Les petites potències observen que el Govern anglès, adhuc quan es tracta d'una intervenció directa en contra dels interessos britànics, admet el mètode que consisteix a protestar i a enviar les protestes. Les petites potències representades en el Comitè afegeix el diu — comprovem que la campanya contra l'Espanya republicana es reforçada pels bombardeigs i els atacs contra els vaixells britànics que transporten quèviures no roben resistència eficaç per part del Comitè i, per tant, treuen la conclusió que és millor abandonar-lo."

El "Daily Herald" anca les autoritats faccioses, que no han contestat la nota anglesa protestant contra la captura en alta mar de dos vaixells grecs que portaven blat a Anglaterra. "Els vaixells — diu el periòdic — han estat alliberats, però no s'ha donat cap garantia per a l'edevenció. El veritable crim no resideix en el fet que els vaixells hagin estat acompanyats a Mallorca, sinó que hagin estat molestats en alta mar i que els vaixells de guerra franquistes puguin exercir els drets de bel·ligerància que els han estat negats." — A. E.

Una exposició de pintura espanyola a Londres

Londres, 3. — S'ha obert a la Galeria d'Art Espanyol una exposició dels mestres de la pintura espanyola i benefici del fons de Socors a Espanya de la Creu Roja anglesa. E. nombre públic que hi destina admira els magnífics quadres del Greco, Velázquez i Goya. L'exposició romanà oberta fins a Nadal. — A. E.

EL NOU INFORME DE LA COMISSIÓ DE LA S. D. N. SOBRE LA RETIRADA DELS NOSTRES VOLUNTARIS

Ginebra, 3. — El Comitè militar encarregat de comprovar l'efectivitat de la retirada dels combatents estrangers de la zona republicana ha tramès un nou informe a la Societat de Nacions. En aquest informe el Comitè anuncia que la retirada està gairebé ultimada. La Comissió ha acabat el cas d'ex-combatents estrangers a la zona catalana, pugen afirmar avui que en aquesta regió tots els elements estrangers han estat efectivament retirats dels fronts, havent ja sortit d'Espanya alguns i trobant-se la resta reunits per la Comissió a les localitats designades per a llur concentració en espera de la sortida d'Espanya.

La visita realitzada per la Comissió als diferents llocs dels fronts de la zona catalana i a les escoles militars, Estats Majors, Inspecció general de l'Exèrcit, servei de defensa passiva i de defensa antiaèria ha permès de comprovar que epr ordre del Govern republicà tots els elements estrangers van deixar les unitats militars a partir del primer d'octubre. Es pot calcular en més de 5.000 — d'aquells, 2.300 de francesos — el nombre dels estrangers que evacuaren Espanya la setmana entrant. Solament quedaran a Espanya alguns malalts i ferits greus que no poden, de moment, viatjar.

COM TRACTA LA REPUBLICA ELS AVIADORS ENEMICS PRESONERS

Londres, 3. — El "Daily Express" publica una informació del senyor Forbes que es trobava a Barcelona i pogué entrevistar amb els aviadors presoners, especialment amb l'ex-comandant de la Móra i amb un alemany. El corresponsal del "Daily Express" va parlar també amb pilots italians presoners del Govern de la República.

"L'oficial d'aviació que em va acompanyar a visitar la presó — escriu Forbes — em va declarar que Móra s'havia negat a donar el seu nom perquè tenia por que en conèixer que era un aristòcrata els republicans l'assassinarien. Visitant la cuina de la presó vaig poder comprovar que els aliments que rebien els presoners són molts i més abundants que els que rebien els corresponents estrangers a Barcelona."

Forbes va visitar a l'entorn de la presó un jove pilot italià greument ferit, molt ben tractat pels republicans.

"Aquest pilot va declarar que havia sortit de Ginebra cap a Etiòpia en el mes de juny passat, a bord del vaixell que transportava els oficials del Comitè de No Intervenció italians i anglesos. Un altre italià feu la mateixa declaració. Aquest últim s'ha passat voluntàriament al camp republicà amb el seu aparell Fiat." — A. E.

A L'EUROPA ORIENTAL

Continua la liquidació del feixisme romanès

Tres guardies de ferro més afusellats quan fugien

Bucarest, 3. — La Direcció General de Policia publica aquesta tarda el comunicat següent:

"El delinqüent Fadaşaru, que cometé l'atemptat de Cernauti, i altres individus anomenats Pica Amalia i Andrei Petre, acusats d'haver comès atemptats semblants a Cluj, han estat afusellats en el moment que intentaven fugir." — Fabra.

Els jueus romanesos seran re-glamentats

Bucarest, 3. — Els recent esdevinents planteja novament a Romania la qüestió jueva. El Govern es promet regularment la situació dels jueus considerats indesitjables, de tal manera "que deixin de constituir un motiu d'inquietud per a la població romana. Es tracta, especialment, d'organitzar la vida de 100.000 o 120.000 jueus privats de la nacionalitat romanaesa com a conseqüència de les enquestes sobre naturalitzacions ordenades pel Govern Coge, però que viuen encara a Romania. S'annuncien rigoroses mesures de policia per a comprovar en tot el país si les persones que no tenen la nacionalitat romanaesa tenen la seva documentació en regla. Aquesta acció es començarà a una nova regulació. Tota persona no romanaesa que visqui a Romania serà dotada d'un certificat d'identitat, validor per a un any, i renovable. Considerats com a estrangers, els titulars d'aquests certificats no podran obtenir col·laboracions més que en la proporció que permeti la llei de protecció del treball indígena." — Fabra.

À través de les pàgines de LA PUBLICITAT, entre les converses filològiques del Mestre Pompeu Fabra i els editorials inimitables del temps de la

Molt d'aquests patriotes educats positivament en els indestructibles principis liberals i democràtics, són ara al front lluitant heroïcament en defensa de Catalunya. En les paus dels combats i en les hores quietes de les "xarxes" són les essències immutables d'aquests principis que tensen l'ur espèr i els donen l'útilment necessari per a no defallir en la lluita. Cavallers anamorats del seu ideal, suporten amb estoïcisme les privacions de la guerra. Una sola cosa demanen: el diari. El seu diari, on han de trobar interpretat el seu pensament; ja fe en la justícia de la causa que defensen.

Gosariem deixar-los sense? Ens per donarien mal, quan tornessin del front; amb les banderes flamejants de la victòria si l'haguéssim deixat morir per uns momentan'es dificultats econòmiques?

Penseu que si bé LA PUBLICITAT és ara l'òrgan d'A. C. R. i per tant

djarí catalanista i liberal. Seria com una desfeita a la rearguarda.

Amics, fem de la campanya pel sosteniment de LA PUBLICITAT la nostra batalla civil i no la deturem fins que onegí ben alt el gallaret de la victòria.

JOSEP SAURI

Sr. Secretari dels "Amics de La PUBLICITAT"

Rambla de Catalunya, 64, pral.

En

que viu a

es compromet a satisfer als "Amics de La PUBLICITAT" una

..... de 1938

—
Signatura:

Adreça

CAMPANYA D'HIVERN

Aviat arribarem al segon milió

La subscipcíó oberta per la Comissió Nacional pro Campaña d'Hivern segueix el seu curs ascendent. Passat el primer milió, ja s'han recollit en menys d'una setmana 250.000 pessetes i el ritme magnífic que porta la recaptació assegura que molt aviat s'arribarà al segon milió. Encara que la recaptació hagi començat a Catalunya amb cert retard en relació

Itàlia

ES DIU QUE MUSSOLINI ANIRA A LONDRES

Roma, 3. — Es parla als centres polítics romans d'un viatge del senyor mussolini a Londres.

El duce anirà a Anglaterra després de l'estada a Roma dels senyors Chamberlin i Halifax, prevista per a vinent mes de gener. — Fabra.

amb l'altra zona, tot fa preveure que la generositat de la reraguarda assegurarà l'èxit d'aquesta subscripció i que el nostre poble demostrarà la seva solidaritat afectiva amb els soldats que al front de batalla lluiten per la independència d'Espanya i per la llibertat de tots els seus conciudadans.

Ara ja se celebra a Barcelona el dia de l'espectacle i l'ingrés que s'obtingui mitjançant el recarrec en segons de la Campanya que s'aplicarà a totes les localitats de teatres i cinemes servirà per a augmentar la subscripció i facilitar l'adquisició de peces d'abric per als nostres combatents. Igualment es recorda en aquests dies a la zona catalana, sota l'organització de la Comissió d'Ajut a tot els Fronts, el dia d'haver que tots els treballadors de la reraguarda dediquen a l'adquisició de peces d'abric per als soldats. Totes aquestes iniciatives magnífiques, així com els festivals que se celebren aquests dies a tot Catalunya, serveixen per incrementar les aportacions individuals i col·lectives a la subscripció oberta amb el fi de recaptar fons per a la Campanya d'Hivern.

Ningú no pot negar-se a aquesta cri-

Roma, 3. — El restaurant "Samuel" ha estat clausurat per ordre judicial. Aquest menjador, situat en lloc cèntric, era concurregut pel món elegant de la societat romana i estrangera.

L'ordre de clausura es deu a que el propietari, jueu, ha infringit des de terminades prescripcions d'ordre legal. — Fabra.

No és una empresa d'ideologia; és una empresa de solidaritat.

Suma anterior: 1.100.332'65 pessetes.

Teodor Poblet, 5; F. R. L., 200; Lluís Reyes, 23; Sucursal Richard Gonsalves, 200; Lluís Chal, 23; prof. soler i alumnes del Grup Escolar "Técnic Freinet" (Bonanova, 11), 776'10; La Pinedora (fotos per a carnes, Rambls, Estudis), 2.000; Pau Soler, 200; Emili Baixes, 23; Antoni Terradellas, 400; Grup Femení Antifeixista de Camperó de Mar, 300; Cèlula Comunista Institut Nacional de Previsió, 50; Federación Local de Ferrovíarios de Barcelona, 600; Antoni Fas, 23; Josep Gómez, 10; un fragall, 10; Casa Vilardol

amb l'altra zona, tot fa preveure que la generositat de la reraguarda assegurarà l'èxit d'aquesta subscripció i que el nostre poble demostrarà la seva solidaritat afectiva amb els soldats que al front de batalla lluiten per la independència d'Espanya i per la llibertat de tots els seus conpatidans.

Ara ja se celebra a Barcelona el dia de l'espectacle i l'ingrés que s'obtingui mitjançant el recarrec en segons de la Campanya que s'aplicarà a totes les localitats de teatre i cinemes servirà per a augmentar la subscripció i facilitar l'adquisició de peces d'abric per als nostres combatents. Igualment es recorda en aquests dies a la zona catalana, sota l'organització de la Comissió d'Ajuts a tots els Fronts, el dia d'haver que tots els treballadors de la reraguarda dediquen a l'adquisició de peces d'abric per als soldats. Totes aquestes iniciatives magnífiques, així com els festivals que se celebren aquests dies a tot Catalunya, serviran per incrementar les aportacions individuals i col·lectives a la subscripció oberta amb el fi de recaptar fons per a la Campanya d'Hivern.

Ningú no pot negar-se a aquesta crida, que sorgeix de les trinxeres on la joventut lluita per la pàtria i per la llibertat. Al front fa fred! Demostreu la seva solidaritat amb els seus germans els soldats aportant ara mateix el teu donatiu a la Comissió Nacional per la Campanya d'Hivern (placeta).

Roma, 3. — El restaurant "Samuel" ha estat clausurat per ordre judicial. Aquest menjador, situat en lloc cèntric, era conorregut pel món elegant de la societat romana i estrangera.

L'ordre de clausura es deu a que el propietari, jueu, ha infringit diverses terminades prescripcions d'ordre nacional. — Fabra.

No és una empresa d'ideologia: és una empresa de solidaritat.

Suma anterior: 1.100.532'65 pessetes.

Tecador Poblet, 5; F. R. L. 200; Lluís Reyes, 25; Sucursal Richard Gans 200; Lluís Chal, 25; professors i alumnes del Grup Escolar "Tècnio Freinet" (Bonanova, 11), 776'10; La Freixidora (fotoes per a carnes, Ramon Estudis), 2.000; Pau Soler, 100; Emili Balcells, 25; Antoni Terradellas, 400; Grup Femení Antifascista de Canals de Mar, 500; Cèl·lula Comunista Insular: Nacional de Previsió, 50; Federació Local de Ferroviaris de Barcelona, 100; Antoni Pex, 25; Josep Gómez, 10; un fragall, 10; Casa Vilardell, E. C. (segon jurament), 8.000; Franz 50; un dia de sou dels empleats Comissió per Campanya d'Hivern, 50'05; Gayetà de la Jara i Ramon, 50.

Suma total, 1.119.333'8 pessetes.

Següent obra la subscripció a la plaça de Catalunya, 18. primer, pri-

victòria
PERE CASALS

veïlament cultural] de la nostra terra. Entre aquestes excel·leixen els grups escolars, i entre'aquests els de Baixeres, Collado i Gil, la Farigola, Lluï Vives, Milla i Fontanals, Pere Vila, Ramon Lluï, l'Escoles com les de Bosc, del Guinardó, Bosc, de Montjuïc; Escoles Caseta; Ignasi Iglesias; Escoles de Mar, grups i escoles totes elles instal·lades en edificis d'igne, artístics, que són orgull de la nostra ciutat i admiració d'aquells que ens visitaven en la pau i que ens honoren i reconforten en les hores greus d'arri.

Podríem parlar, també, de l'Escola de Música de l'Arxi Històric de la ciutat, de tantes i tantes altres coses.

Abans del 10 de juliol la matrícula escolar d'Barcelona estava formada així: Patronat: Escoles 19.400 alumnes; Escoles Municipals, 2.100; Escoles 93.000. Total, 206.000 alumnes.

Actualment la distribució és la següent: Patronat: Escoles, 30.000 alumnes; Escoles Municipals 3.500; Escoles Nacionals, 12.000 Total controlat pel l'Ajuntament, 46.500 alumnes, contra 32.700, abans del juliol del 1939. Per tant, hi-ha hagut un guany de 13.800 places, només en el que afecta a l'Ajuntament de la nostra ciutat, tot i haver desaparegut les escoles religioses.

La resta del Cons escolar indicat assisteix a les escoles de la Generalitat, de les quals té cura el C. E. N. U. i a un nombre limitat d'escoles privades, i en queda encara un noul sense escola, esperant torn per entrar. Però entraran. Ael i enllà "habilitat" per edificis i

victòria

PERE CASALS

d'aquell assaig, d'aquell
ura. De llavors ençà,
passat moltes amargors,
ments de tragèdia que
tal que vivim. I tot i
rals en un poble renai-
sòs cultura, veieu, en-
de Catalunya a través

escoles que depenen del
la Generalitat de Cata-
stiquen les de l'Arxiu
l Històric de Cervera;
stitut d'Estudis Cata-
Escola Industrial; Es-
titudi de les Lle-
Autònoma de Cata-

estes institucions, altres
iques, de professions
la qual resten fora ben
nada. Encara repartides
industrials, comercials,
mitjanes i pràctiques
mpedes per tots els in-
cals d'Arts i Oficis a
l, Fulgencio, Sant Fe-
Menor de Belles Arts
Palasque a Olot; i una
Escultura a Tarragona...
tat, la més alta repre-

veïllament cultural de la nostra terra. Entre aques-
tes excel·lències els grups escolars, i entre aques-
cis de Balçeres, Collado i Gil, la Farigola, Lluís
Vives, Milà i Fontanals, Pere Vila, Ramon Lluell
l'Escoles com les de Bosc, del Guinardó, Bosc,
de Montjuïc; Escoles Cases; Ignasi Ignasi; Escoles
Mar, grups i escoles totes elles instal·lades en edi-
fícies dignes, artístiques, que són orgull de la nostra
ciutat i admiració d'aquells que ens visitaven en el
pau i que ens honoren i reconforten en les hores
greus d'avui.

Podríem parlar, també, de l'Escola de Música
de l'Arxiu Històric de la ciutat, de tantes i tantes
altres coses.

Abans del 10 de juliol la matrícula escolar de
Barcelona estava formada així: Patronals: Escoles
10.400 alumnes; Escoles Municipals, 2.100; Escoles
95.000. Total, 200.000 alumnes.

Actualment la distribució és la següent: Patron-
als: Escolas, 30.000 alumnes; Escoles Municipals
3.500; Escoles Nacionals, 12.000 Total controlat per
l'Ajuntament, 46.500 alumnes, contra 32.700, abans
del juliol del 1938. Per tant, hi-ha hagut un guany
de 13.800 places, només en el que afecta a l'Ajunta-
ment de la nostra ciutat, tot i haver desapareguts
les escoles religioses.

La resta del Cons escolar indicoat assisteix a les
escoles de la Generalitat, de les quals té cura el
C. E. N. U., i a un nombre limitat d'escoles pri-
vades, i en queda encara un nucli sense escola, es-
perant torn per entrar. Però entraran. Acl i en-
s'habiliten nous edificis; alguns casalsots ruïnes
d'anties convents, sense cap interès artístic, es con-
verteixen en claus i alegres casals d'ensenyament
primari graduat.

M) somni d'aquells benemèrits i romàntics bar-
celonins de començos de segle, els del Pressupost de
Cultura, ha estat superat magníficament en tots els
ordres.

I per tal de complir l'enorme tasca cultural de
Catalunya, açí fem reconstruir vells monuments
celebrant exposicions de pintura i escultura, de di-
buix. Convocau premis literaris i musicals, amb
noves aportacions de catalans entusiastes, perquè
per damunt de la tragèdia de l'hora, per sobre de
tots els interrogants i de totes les rudes caligues i de
tota la sana veuenda, es fa vigent la normalitat i el

L'alcalde d'Ajaccio ha adreçat al president del Consell — Daladier — un telegrama dient-li que la població d'Ajaccio protesta de determinades manifestacions verbals, afirmant

LA PUBLICITAT

que l'organització no reconeix altra bandera que la de la República i que els sentiments del poble són no admetre compromisos ni traïcions

FRANÇA

Les noves pretensions italianes

Les previsions sobre la pròxima sessió de la Cambra

E Govern tindrà 330 vots contra 240.

Soc justes i comunistes no votarien en contra

París, 3. — Als cercles parlamentaris segueix comentant-se la situació política en relació amb la convocatòria de la Cambra de Diputats. El punt principal és la discussió de la reforma de les lleis electorals. A la Cambra hi ha nombrosos partidaris de la representació proporcional. Els moderats i els de dreta demanen que la Cambra discuteixi abans que tot la reforma electoral, mentre que els socialistes demanen que es discuteixi abans els pressupostos i els decrets lleis.

A desgrat de la situació internacional i dels perills que es manifesten, nombrosos diputats demanen també un debat sobre la política exterior, però segons informacions oficials el Govern no desitja aquest debat, després de la signatura de la declaració franco-alemanya. Les reivindicacions italianes formen l'objecte dels comentaris de tots els partits. Segons "L'Ordre", el Govern tindrà una majoria de 330 vots contra 240.

Els socialistes i els comunistes no votaran contra el Govern. El grup d'Unió Republicana Socialista es dividirà en dues parts, i alguns radicals s'abstindran de votar. — A. E.

Després de la vaga, cap a l'apaivagament

París, 3. — El cap del Govern, Daladier, en la seva crida, després d'afirmar que no es permetrà la ruptura dels contractes col·lectius a conseqüència de la vaga, crida l'atenció dels patrons sobre aquest punt.

Als cercles obrers segueix manifestant-se una gran agitació davant les sancions. En alguns llocs de França, especialment a Tolosa, s'han produït alguns desordres i conflictes amb la policia. Els representants sancionats de les organitzacions obreres, com el secretari de la C. G. T., Jouhaux, i Semard, secretari de la Federació de Ferrovieris, han replicat al President del Consell que els seus càrrecs representatius al Banc de França, a la Companyia de Ferrocarrils i en altres organismes, no els tenen per nomenament ministerial, sinó per designació de les organitzacions obreres, i, per tant, no poden quedar destituïts.

Les organitzacions obreres han demanat al Consell de la C. G. T. que prengui una decisió sobre aquest assumpte. Una delegació del partit d'Unió Republicana s'ha entrevistat amb el ministre d'Educació i ha demanat que les sancions contra els vaguistes no siguin greus. El ministre ha contestat que només una mínima part dels mestres i professors havien abandonat el treball, i que aquests solament seran castigats amb vuit dies de suspensió de sou.

De tot arreu segueixen arribant al Govern invinculacions per a la conciliació. Els grups parlamentaris socialista i comunista han demanat l'amnistia per a tots els obrers castigats. També el ministre de Pensions, Chamberlain, ha demanat que no es prenguin sancions contra els antics combatents.

El mitjà organitzat antipartit socialista tingut un gran èxit. Proclamen discursos l'ex-ministre de l'Interior, Dormoy; el secretari general del partit, Faure; i l'ex-president del Consell, Blum. Els oradors denuncien la reacció social, i demanen la col·laboració de tots els republicans i democràtics contra la política de repressió. — A. E.

EL MITING DELS SOCIALISTES

El discurs de Léon Blum

París, 3. — El partit socialista SFIO celebra avui un important miting que acabarà a la mitjanit i que es veu concorregutíssim. Hi assistiren nombrosos personalitats del partit, entre les quals figuren els senyors Dormoy, Vincent Auriol, Paul Faure i Léon Blum. Hi assistiren també tots els parlamentaris del partit, així com delegacions d'obres de la regió parisenc a afectats pel "lockout" patronal a conseqüència de la vaga de dimercres.

Salut amb "La Internacional", el senyor Dormoy protestà amb vehemència contra "els decrets-leis de misèria" i tingué dures frases de condemnació per a la repressió del moviment obrer i els mètodes emprats.

També el senyor Vincent Auriol es pronuncià contra "l'absurditat econòmica" dels decrets-leis. L'ex-ministre de Finances anuncià que els diputats socialistes faran sentir la seva veu a totes les ciutats de França, a fi de realitzar el sentiment republicà.

"Els senyors — digué l'orador — es poden constatar que existeix un sentiment d'unió de revolta".

El senyor Paul Faure afirmà que "el poble que acceptava les mesures inhumanes per Daladier seria un poble d'escòria a acceptar totes els servilismes". Acabà l'orador afirmant: "Els senyors decidits a lluitar una batalla aferrada a través de tot el país per tal de despertar les forces santes de la nació decidides al combat mentre que una sola víctima de la vaga general del 30 de novembre".

En aixecar-se el senyor Blum per tal de fer de la paraula fou saludat amb una imponent oració i amb crits de: "Blum al poder!". L'ex-president del Consell exposà els canvis ocorreguts des del primer Govern de Front Popular. "No és amb decoratament, sinó amb tristesa, que passo

Les manifestacions antifranceses de Roma són considerades a Londres com una resposta a l'anunci del viatge de Mr. Chamberlain

Londres, 3. — Les manifestacions registrades recentment a la Cambra italiana i la campanya anti-francesa que estan duent a cap els dirigents italians, estan causant a Londres molt mala impressió i han estat severament jutjades. En el moment en què el primer ministre decidí entrevistar-se amb el propi Mussolini sobre problemes que no interessen solament Anglaterra i Itàlia, es manifesta veritable sorpresa a les esferes diplomàtiques i parlamentàries per aquestes atacs contra França, i la seva violència quasi sense precedents. Es consideren tant més intempestives quant vénen quasi immediatament després del nomenament de l'ambaixador francès a Roma, nomenament que l'opinió italiana desitja durant tant de temps.

Als sudis cercles hom veu en tals manifestacions agressives una pressió sobre el Govern francès per a tractar d'obligar-lo a fer a Franco concessions a què es negaren a accedir els ministres d'Anglaterra i França reunits a París fa poc i posar — una maniobra, tanmateix, destinada a fracassar — per a suscitar sobre aquest punt discrepàncies entre Londres i París. Sobre aquest punt és important posar de manifest que els actes de pirateria comesos sistemàticament per la flota rebel contra els vaixells mercants britànics no són fets susceptibles de decantar l'opinió britànica vers la concessió dels drets de bel·ligerència. — Fabra.

Londres, 3 (per telèfon). — El problema que avui dia està a primer terme en l'actualitat internacional és, naturalment, l'amenaça que la premsa controlada italiana està fent contra França. Els diaris anglesos comenten aquesta nova situació que s'ha presentat d'una manera tan sobtada.

Així per exemple, el "Manchester Guardian" li dedica un article del seu corresponent diplomàtic, en el qual diu que "el fet de posar en estat saludable aquesta explosió italiana, per tres raons. La primera, és que s'ha confirmat l'error dels que creien que Itàlia podria aplicar-se reconeixent l'imperi d'Àfrica; de la mateixa manera que Alemanya després de Múnic s'ha apossat en una posició més contrària que mai a Anglaterra. Itàlia, després que França li ha reconegut la conquesta d'Àfrica, s'ha posat també en un pla d'hostilitat contra ella. Segona raó, l'hostilitat italiana contra França revela també un perill per la Gran Bretanya, ja que els interessos anglo-francesos a la Mediterrània són gairebé idèntics i qualsevol atac contra França representa també un atac contra Anglaterra. És evident que si Itàlia s'apodera de Tunis, això hauria d'ésser considerat incompatible amb els interessos estratègics vitals de la Gran Bretanya. Tercera raó, cada vegada hom es convenç més a Anglaterra, que Itàlia està passant a ésser completament subjugada per la influència alemanya que és la que realment priva a Europa. Per consegüent aquesta hostilitat italiana contra França, és una part orgànica i subordinada de l'hostilitat alemanya contra la Gran Bretanya.

L'opinió als cercles diplomàtics de Londres, segons el corresponent del "Manchester Guardian" és que la Gran Bretanya ha d'associar-se almenys d'una manera general, als punts de vista francesos i que quan mister Chamberlain visiti Roma ha de demostrar la completa solidaritat dels interessos francesos i britànics a la Mediterrània, la qual cosa s'ha de poder dir d'una manera clara al senyor Mussolini que no li deixi lloc a cap dubte ni vacil·lació.

Vernon Bartlett, en el "News Chronicle" anuncia que a Anglaterra s'ha al respecte es deia en alguns cercles polítics que de no canviar Itàlia la seva actitud, Mr. Chamberlain difícilment podria fer el seu viatge a Roma el 10 de gener. Diu que també es fa present a Londres que el pacte anglo-italià que darrerament ha estat posat en vigència obliga ambdós països a respectar l'estat quo de la Mediterrània occidental. En virtut d'aquest compromís, hom espera que el Govern anglès haurà d'actuar amb completa harmonia amb el Govern francès, per tal de prevenir qualsevol canvi que intenti Itàlia.

El diari conservador "Daily Telegraph" dedica també un editorial a aquest problema, i diu que ningú no podia esperar, molt menys a França, que hagués vingut aquest agreujament sobtat en les relacions d'aquests dos països en aquests darrers dies. També, segons l'editorialista, si Itàlia desitjava plantejar problemes d'aquesta manera, ni els mètodes que ha seguit ni l'ocasió que ha triat no semblen molt oportuns. França ha demostrat els seus desigs conciliadors enviant un ambaixador a Roma després de dos anys de no haver-hi tingut; ha reconegut la sobirania italiana a Abissínia, i no es comprèn que després d'haver fet tot això Itàlia correspongui de la manera com està fent ara.

D'altra banda, fa poc que ha estat posat en vigència el pacte anglo-italià, i Mr. Chamberlain tot just fa una setmana que ha anunciat la seva visita a Roma. Tot això ha de comprendre Itàlia que respon a un marcat interès tant de França com d'Anglaterra d'anar existint la seva política de pacificació cap a relacions entre els pobles de la Mediterrània. També ha de saber que aquesta mar és una zona on la Gran Bretanya té uns interessos vitals i on cap font de disturbis no pot ésser considerada per la Gran Bre-

tanya amb indiferència. En aquestes circumstàncies, és ben clar que aquesta nova tensió amb França no pot més que provocar reaccions a Londres. Si és que cal arribar a una genuïna restauració de la cordialitat anglo-italiana, tan sols això podrà aconseguir-se en una atmosfera de pacificació general.

L'organ de Mr. Eden, contra les pretensions italianes

Londres, 3. — El "Yorkshire Post" publica un article editorial en el qual aprova totement la protesta que el Govern francès ha dirigit al Itàlia, i posa de relleu la importància estratègica de Tunis.

Aquest diari també publica un extens estudi del seu redactor naval sobre els interessos britànics a la Mediterrània. Afirmar que és impossible que França faci cap concessió sobre Tunis. Les reivindicacions italianes sobre aquest territori són contràries al primer anèx de l'acord anglo-italià que ratifica el "gentlemen's agreement" del 1936, segons el qual ambdós Governos proclamen el seu desig de mantenir l'estat quo de la Mediterrània, i posa de relleu que per aquesta raó no pot dudar-se que el Govern francès tingui el britànic al corrent de totes les gestions o accions que realitzi en aquest assumpte. — Fabra.

La reclamació francesa prop del Govern italià

París, 3. — L'ambaixador de França a Roma, senyor François-Poncet, es va entrevistar ahir al vespre, durant tres quarts d'hora amb el ministre d'Afers Estrangers de Mussolini, Ciano. Oficialment s'anuncia que l'ambaixador francès va presentar una energica protesta davant el Govern italià. El Govern feixista no ha donat cap contestació. Sembla que la resposta de Roma serà el pròxim dimarts. Alguns informadors creuen que el Govern feixista aprofitarà aquesta gestió francesa per a plantejar oficialment les reivindicacions territorials d'Itàlia, es reclamen, respecte a Tunis.

L'ambaixador de França a Londres, senyor Corbin, feu ahir una altra gestió al Foreign Office per tal de conèixer l'actitud del Govern anglès davant les reivindicacions feixistes i davant l'acord amb França i el Pacte d'amistat amb Itàlia.

Segons el corresponent a Londres de "The Journal", cal esperar el pròxim dimarts, dia en què el primer ministre, Chamberlain, contestarà al diputat laborista Henderson. L'opinió anglesa, i també els dissidents conservadors, demanaran a Chamberlain que posi com a condició del seu viatge a Roma que cessi la propaganda i les pressions italianes per tal d'obtenir territoris francesos. L'esmentat corresponent diu que "a Londres s'observa una forta indignació i es pensa que el primer ministre, Chamberlain, avançarà el seu viatge". — A. E.

Els estudiants de Còrsega demanen energia al Govern francès

Marsella, 3. — Diversos grups d'estudiants de Còrsega residents a Marsella, reunits amb motiu de la recent manifestació registrada a la Cambra italiana, han demanat al Govern que adopti una actitud de gran energia davant les pretensions del Govern feixista. — Fabra.

L'energica reacció francesa davant les pretensions d'Itàlia

París, 3. — El ministre d'Afers Estrangers, Bonnet, ha rebut avui l'ambaixador d'Alemanya, amb el qual ha parlat sobre el pròxim viatge de von Ribbentrop a París. És possible que el ministre francès hagi fet també alguna al·lusió a les manifestacions a la Cambra italiana.

D'aquestes manifestacions s'ha ocupat també el senyor Bonnet en l'entrevista amb l'ambaixador anglès Fhipps i amb el ministre de Tugoslàvia, Purich. A ambdós representants els ha comunicat els termes de la gestió a Roma per l'ambaixador francès.

Segons algunes informacions oficials, el ministre de Mussolini ha contestat al senyor Poncelet que les manifestacions a la Cambra no signifiquen manifestacions oficials del Govern. Ciano insistí en l'equivoc que el seu discurs no hi havia res que pogués molestar França. Segons altres informacions, Poncelet ha declarat que el Govern francès considerava inacceptable qualsevol pretensió territorial sobre França, i ha qualificat de ridícules les reivindicacions italianes. — A. E.

LONDRES VOL CONEIXER LES INTENCIONS DE ROMA

Londres, 3. — L'ambaixador anglès a Roma, lord Perth, ha visitat aquesta tarda el comte Ciano per a informar-se sobre la naturalesa i significació de les demostracions que tingueren lloc amb ocasió del discurs del ministre de Relacions Exteriors italià a la Cambra italiana, i durant les quals es repetí el nom de Tunis. Oficialment es dona a conèixer que aquestes demostracions han produït cert malestar en aquesta capital. — A. E.

LES NOVES PRETENSIONS ITALIANES

Londres, 3. — L'"Evening Standard" s'ocupa avui en un llarg article de les relacions italo-franceses. El diari creu poder saber quines seran les exigències que Itàlia plantejarà pròximament a França:

1. Reforçament de la influència italiana a l'administració del Canal de Suez.

2. Nova regulació i disminució de la posició de França en el que es refereix a la línia fèrria Djibuti-Addis. Aboca, l'única línia que posa en comunicació Etiòpia amb la mar i que és de propietat francesa.

3. Modificació de les disposicions sobre la immigració i naturalització per als italians a Tunis. — A. E.

LONDRES ESTÀ COMPLETAMENT D'ACORD AMB PARÍS

Londres, 3. — Als cercles autoritzats de Londres no s'amaga que Chamberlain és evar obligat a considerar no vament la qüestió de les relacions anglo-italianes després de les manifestacions de Roma.

El Govern anglès espera les aclaracions del Govern de Roma demanades per l'ambaixador de França. Es pensa també en un possible ajornament del viatge de Chamberlain a Roma, com aconsella aquest últim una part de la premsa anglesa.

Chamberlain i lord Halifax no es troben actualment a Londres, però el secretari permanent del Foreign Office, Cadogan, ha assegurat a l'ambaixador francès que el seu Govern aprova completament el punt de vista de París. — A. E.

FACCIOSOS I FEIXISTES ITALO-ALEMANS AMENACEN EL MARROC FRANCÈS

París, 3. — "Ce Soir" publica un article d'Esteve Martner remarquant una enquesta realitzada per el mateix al Marroc, enquesta que té més importància que haver plagut lloc abans re les manifestacions italianes. Martner assenyalava la situació estratègica de les colònies espanyoles, en mans ara dels facciosos i fortificades per l'Alemanya. També remarca la preparació alemanya a l'Alger i l'Alger d'Or, "terrores" — diu — des dels quals és possible amenaçar les posicions franceses".

El periodista examina després la situació a Tànger i l'etreta col·laboració dels facciosos espanyols amb els italians i alemanys i alguns anglesos francament feixistes. L'aristocràcia diu que el 9 de novembre, a Tànger, el representant de Franco, el cònsol italià Cunti i altres personalitats, entre elles el general alemany Reeder, tenien preparada la invasió eventual del Marroc francès, servint-se d'elements àrabs rebels. — A. E.

MES COMENTARIS DE LA PREMSA FRANCESA DAVANT LES PRETENSIONS ITALIANES

Londres, 3. — El corresponent del "Times" a Roma desca la importància de les afirmacions de la premsa feixista italiana. La "Stampa" fa clares al·lusions a Tunis i al port de Djibuti. El corresponent del "Times" diu que tots els diaris italians declaren que "la revolució feixista no pot acceptar una estabilitat satisfactòria", que és contrària a l'esperit revolucionari del feixisme. Però el corresponent del "Times" afegeix que aquesta declaració està en contradicció amb les declaracions fetes per Mussolini, el qual anuncia que Itàlia estava satisfeta des del punt de vista colonial.

Vernon Bartlett escriu al "News Chronicle": "Els avantatges que la política tímida d'Anglaterra i de França han consentit a Itàlia i a Alemanya a Espanya, tenen avui les seves conseqüències. El fet que allorà sigui una base naval i aèria italiana pot ésser la màxima importància si els italians Tunis o altres colònies franceses de l'Àfrica del Nord, perquè Palma de Mallorca controla les comunicacions entre França i les seves colònies. A Londres es considera amb atenció el fet que l'acord anglo-italià, posat en vigor, compromet els dos països a respectar l'estat de la Mediterrània.

El corresponent del "Times" a Berlín diu que segons la premsa alemanya els dirigents del Reich aproven la nova actitud d'Itàlia. El Reich ha promès que com a Itàlia per a compensar-la de la pandèmia italiana a la frontera entre Polònia i Hongria.

El "Daily Express" anuncia que si la premsa italiana continua la seva campanya, el Govern francès retirarà el seu ambaixador de Roma. Aquest cop — diu el diari conservador — pot ésser terrible per a la política del senyor Chamberlain.

El "Yorkshire Post" aprova l'actitud del Govern francès i diu que és impossible que França faci concessions a Tunis ni a altres llocs del seu imperi colonial. — A. E.

POSICIONS D LA PINACOTECA

París, 3. — A propòsit de les manifestacions italianes es destaca en certs cercles polítics la inutilitat de la premsa francesa contra les dites manifestacions, excepte fets del "Petit Journal", que no ha dit res, i de "L'Ére Nouvelle", dretista.

ACòrrega, Tunis, arriben a diverses ciutats franceses continuant les manifestacions de protesta contra les pretensions italianes. — A. E.

LA PINACOTECA

París, 3. — A propòsit de les manifestacions italianes es destaca en certs cercles polítics la inutilitat de la premsa francesa contra les dites manifestacions, excepte fets del "Petit Journal", que no ha dit res, i de "L'Ére Nouvelle", dretista.

ACòrrega, Tunis, arriben a diverses ciutats franceses continuant les manifestacions de protesta contra les pretensions italianes. — A. E.

LA PINACOTECA

La situació a la zona envaïda

Desvèllament general. — 40 establiments tancats a Burgos. — Els soldats criden «Visca la República». — Disgust de pau

protesta, a la zona que domina el feixisme, s'accentua. Té ja el pas d'una amenaça inevitable, mentre que el clam del poble s'estén i s'agiganta, cada dia que passa, contra el cap rebel i els països totalitaris que l'ajuden amb l'únic propòsit de saquejar Espanya.

Es tenen proves d'aquest fet indiscutible que ja no poden amagar ni la censura ni la coacció dels que ajuden Martínez Anido. Circulen arreu, avalades documentalment, i les confirmen en molts casos els propis periodistes feixistes, tot i el fre que es posa a les plomes dels periodistes al servei dels rebels.

Aquest "noranta per cent" declarat pels mateixos facciosos; noranta per cent de la població que dona la cara en la zona dominada al feixisme, censat d'humiliacions i espollacions, desperta, dona forma i consistència a la seva sorda protesta; repudia obertament els militars i terratinents traïdors a la República i no vol admetre per un sol moment més la venda que del patrimoni i del sol espanyol estan realitzant els sublevats per tal de continuar sostenint una situació que, a costa de sang espanyola i de l'economia del país, permet seguir nodrint els seus compte-corrents a l'estranger per assegurar-se amb la fugida, una rica material pastada amb el dolor i la tragèdia de tots els espanyols.

No es tracta ja de xulets i protestes en aparèixer en el lleng dels cinemes la figura del cap rebel; ni dels aplaudiments amb què són acollits les caravanes de presoners; ni dels crits de la joventut que no vol anar a les trinxeres; ni del fracàs de les subscripcions "voluntàries" que a centenars són imposades; ni dels comentaris que circulen de boca en boca elogiant i desitjant el triomf de la República; ni de la resistència passiva en el treball d'obres i camperols; ni de l'hostilitat cada vegada més patent envers els estrangers.

Tot i les repressió a càrrec de la policia estrangera, de les detencions en massa, dels afusellaments quotidians, de les tortures que s'imposen als presos polítics i als desertors, el moviment de protesta creix impulsat i puixant, fins al punt que, de la resistència passiva i dels comentaris en veu baixa, s'ha passat a l'actuació activa.

Tan efectiva és aquesta actuació que a Burgos ha creat una situació difícilíssima. La població de Burgos, que a l'extrem de la zona marroquina està en contacte diari amb la realitat dels fets, i per consegüent, per damunt de la comèdia de la veritat oficial, va iniciar un moviment de rebeldia que va obligar els facciosos a tancar en un mateix dia quaranta locals, entre bars, cafès i tavernes, i procedí a la detenció de tots els concurrents.

I la repressió no s'atura aquí, com tampoc es detura la protesta. Per informacions posteriors se sap que entre l'element militar es practiqueren més de tres-centes detencions. Els delinqüents són professionals de totes les gradacions, des d'alferes a coronel.

També en altres poblacions, com Pamplona, Segovia i Sant Sebastià, s'han intensificat les detencions, i les presons i els camps de concentració estan plens d'elements que fins fa poc eren considerats com a defensors del "moviment nacional" i que ara són classificats de "tebis" o "dubitosos".

Ens diferents poblacions, les guàrdies han fet públiques manifestacions de simpatia envers la República i han condemnat la invasió.

Tan efectiva és aquesta actuació que a Burgos ha creat una situació difícilíssima. La població de Burgos, que a l'extrem de la zona marroquina està en contacte diari amb la realitat dels fets, i per consegüent, per damunt de la comèdia de la veritat oficial, va iniciar un moviment de rebeldia que va obligar els facciosos a tancar en un mateix dia quaranta locals, entre bars, cafès i tavernes, i procedí a la detenció de tots els concurrents.

I la repressió no s'atura aquí, com tampoc es detura la protesta. Per informacions posteriors se sap que entre l'element militar es practiqueren més de tres-centes detencions. Els delinqüents són professionals de totes les gradacions, des d'alferes a coronel.

També en altres poblacions, com Pamplona, Segovia i Sant Sebastià, s'han intensificat les detencions, i les presons i els camps de concentració estan plens d'elements que fins fa poc eren considerats com a defensors del "moviment nacional" i que ara són classificats de "tebis" o "dubitosos".

Ens diferents poblacions, les guàrdies han fet públiques manifestacions de simpatia envers la República i han condemnat la invasió.

Tan efectiva és aquesta actuació que a Burgos ha creat una situació difícilíssima. La població de Burgos, que a l'extrem de la zona marroquina està en contacte diari amb la realitat dels fets, i per consegüent, per damunt de la comèdia de la veritat oficial, va iniciar un moviment de rebeldia que va obligar els facciosos a tancar en un mateix dia quaranta locals, entre bars, cafès i tavernes, i procedí a la detenció de tots els concurrents.

I la repressió no s'atura aquí, com tampoc es detura la protesta. Per informacions posteriors se sap que entre l'element militar es practiqueren més de tres-centes detencions. Els delinqüents són professionals de totes les gradacions, des d'alferes a coronel.

També en altres poblacions, com Pamplona, Segovia i Sant Sebastià, s'han intensificat les detencions, i les presons i els camps de concentració estan plens d'elements que fins fa poc eren considerats com a defensors del "moviment nacional" i que ara són classificats de "tebis" o "dubitosos".

Ens diferents poblacions, les guàrdies han fet públiques manifestacions de simpatia envers la República i han condemnat la invasió.

Tan efectiva és aquesta actuació que a Burgos ha creat una situació difícilíssima. La població de Burgos, que a l'extrem de la zona marroquina està en contacte diari amb la realitat dels fets, i per consegüent, per damunt de la comèdia de la veritat oficial, va iniciar un moviment de rebeldia que va obligar els facciosos a tancar en un mateix dia quaranta locals, entre bars, cafès i tavernes, i procedí a la detenció de tots els concurrents.

I la repressió no s'atura aquí, com tampoc es detura la protesta. Per informacions posteriors se sap que entre l'element militar es practiqueren més de tres-centes detencions. Els delinqüents són professionals de totes les gradacions, des d'alferes a coronel.

També en altres poblacions, com Pamplona, Segovia i Sant Sebastià, s'han intensificat les detencions, i les presons i els camps de concentració estan plens d'elements que fins fa poc eren considerats com a defensors del "moviment nacional" i que ara són classificats de "tebis" o "dubitosos".

Ens diferents poblacions, les guàrdies han fet públiques manifestacions de simpatia envers la República i han condemnat la invasió.

Tan efectiva és aquesta actuació que a Burgos ha creat una situació difícilíssima. La població de Burgos, que a l'extrem de la zona marroquina està en contacte diari amb la realitat dels fets, i per consegüent, per damunt de la comèdia de la veritat oficial, va iniciar un moviment de rebeldia que va obligar els facciosos a tancar en un mateix dia quaranta locals, entre bars, cafès i tavernes, i procedí a la detenció de tots els concurrents.

I la repressió no s'atura aquí, com tampoc es detura la protesta. Per informacions posteriors se sap que entre l'element militar es practiqueren més de tres-centes detencions. Els delinqüents són professionals de totes les gradacions, des d'alferes a coronel.

També en altres poblacions, com Pamplona, Segovia i Sant Sebastià, s'han intensificat les detencions, i les presons i els camps de concentració estan plens d'elements que fins fa poc eren considerats com a defensors del "moviment nacional" i que ara són classificats de "tebis" o "dubitosos".

Ens diferents poblacions, les guàrdies han fet públiques manifestacions de simpatia envers la República i han condemnat la invasió.

Tan efectiva és aquesta actuació que a Burgos ha creat una situació difícilíssima. La població de Burgos, que a l'extrem de la zona marroquina està en contacte diari amb la realitat dels fets, i per consegüent, per damunt de la comèdia de la veritat oficial, va iniciar un moviment de rebeldia que va obligar els facciosos a tancar en un mateix dia quaranta locals, entre bars, cafès i tavernes, i procedí a la detenció de tots els concurrents.

I la repressió no s'atura aquí, com tampoc es detura la protesta. Per informacions posteriors se sap que entre l'element militar es practiqueren més de tres-centes detencions. Els delinqüents són professionals de totes les gradacions, des d'alferes a coronel.

També en altres poblacions, com Pamplona, Segovia i Sant Sebastià, s'han intensificat les detencions, i les presons i els camps de concentració estan plens d'elements que fins fa poc eren considerats com a defensors del "moviment nacional" i que ara són classificats de "tebis" o "dubitosos".

Ens diferents poblacions, les guàrdies han fet públiques manifestacions de simpatia envers la República i han condemnat la invasió.

Tan efectiva és aquesta actuació que a Burgos ha creat una situació difícilíssima. La població de Burgos, que a l'extrem de la zona marroquina està en contacte diari amb la realitat dels fets, i per consegüent, per damunt de la comèdia de la veritat oficial, va iniciar un moviment de rebeldia que va obligar els facciosos a tancar en un mateix dia quaranta locals, entre bars, cafès i tavernes, i procedí a la detenció de tots els concurrents.

I la repressió no s'atura aquí, com tampoc es detura la protesta. Per informacions posteriors se sap que entre l'element militar es practiqueren més de tres-centes detencions. Els delinqüents són professionals de totes les gradacions, des d'alferes a coronel.